

CANTO - 71

*Nilan met Annam and her men and gave
information about the arrival of Narikkannan
in disguise*

273. **T**hen Nilan rushed to the palace
And said to Nili, "Perhaps, yourself,
Your friend Annam, her lover Velan
And the saint all might not have known
The threat that is at your threshold!
All your lives are in danger!
Take care of yourselves! Beware!"
Annam signalled him in. Nilan obeyed her.
274. **"T**oday a hundred monsters would arrive
And kill all of you here assembled.
One monster is Narikkannan-
Others are none but his henchmen.
I know this fully well! I'm the son
Of the minister of Narikkannan-
Your friend Nili is my lady love.
Of you she praised sky high!
275. **"H**ope, he is the ascetic! And he is Velan.
These are your friends and loyal men!
To you I've got love in abundance-
But I haven't met you even once!
Rest, we shall discuss later on!
Now, let's avert the danger!" said Nilan
Velan replied, "You're the minister's son; yet,
You've helped us a lot! This we'll ne'er forget!"

276. **எ**ன்றவுடன் துறவியவன் “நீல னாரே!
இங்குவரும் பூதங்கள் தம்மை நாமே
சென்றெதிர்ப்போம்! உம்தந்தை அடையா எத்தைச்
செப்பிடுவீர்? அவரைநாம் காத்தல் வேண்டும்”
என்றுரைத்தான். அதுகேட்ட நீலன், “தந்தை
இடதுகையில் வேப்பிலைவைத் திருப்பார், அந்த
மன்னன்அடை யாளமோ தலையில் மாம்பூ
வைத்திருப்பான் அறிந்திடுவீர்” என்று சொன்னான்.

277. **ப**றந்ததுவே லன்குதிரை! அன்னம் ஓர்பால்
பாய்ந்தேறித் தன்பரியைப் பறக்கச் சொன்னாள்!
“பிறந்ததுநம் விடுதலைநாள்! பிறந்த தின்பம்!
பிளந்ததுபோய் ஆள்வாரின் சூழ்ச்சிப் பாறை!
மறந்ததுவும் உண்டோநம் வாளும் தோளும்
மாற்றலர்கள் ஏற்றுவந்த பழியை” என்றே
அறைந்தார்கள் வெல்முரசம்! தோழர் எல்லாம்
அட்டாளன் றரண்மனைக்குள் கடிது வந்தார்

278. **க**ணக்காயர் வந்திட்டார்! தம்பால் நாளும்
கற்பாரும் வந்திட்டார்! வீரப் பர்க்குத்
துணைத்தோழர் வந்திட்டார்! நாட்டின் அன்பு
சுரப்பான நெஞ்சத்து மறவர் எல்லாம்
பணிக்காக உயிர்என்று கொதித்து வந்தார்!
பகையாக வந்தவரைத் தொகையாய் வெட்டிப்
பிணக்காடு செய்கருவி அனைத்தும் தீட்டிப்
பிழைகாட்ட வழியின்றித் தொழில்பு ரிந்தார்.

276. **"N**ilan," the saint instantly remarked,
"Let's ourselves face those monsters;
But, please let's know your father's identity--
Since safeguarding him is our bounden duty!"
Nilan replied, "My father would hold
A bunch of neem leaves on his left hand, while
On Nari's head there 'll be a wreath of mango blooms!
Thus they've decided to disguise themselves!"

277. **S**uddenly Velan's stallion flew to the spot.
Annam also jumped over her steed
And bade it race! "Day of liberty's born!
Day of joy is dawn! Shattered are the boulders
Of plots hatched up by those scheming rulers.
Could our sharp swords and sturdy shoulders
Endure the disgrace caused by our traitors?"
Trumpeting thus, patriots entered the palace!

278. **T**he school master arrived there! His pupils
Followed him. Virappan and his disciples
All came to the palace! Spirited men
Who were inflamed at the callous act,
Assembled there to sacrifice their lives.
Their weapons were sharp to behead their foes
And make the battle-field, a true grave yard!
All their deadly weapons they deftly wielded!

இயல் - 72

அன்னம் வேழ மன்னனைக் கண்டு பேசுநூற்றாள்.

279. வஞ்சியவள் வேழனிடம் சென்றாள். “ஐயா
மக்கள்எலாம் பூதத்தால் நடுங்கு கின்றார்.
நெஞ்சறுதி கொண்டவரும் அதை எதிர்க்க
நினைப்பதில்லை தங்களின்பே ராணை எண்ணி!
அஞ்சல்எனத் தாங்களும்ஓர் சொல்லைச் சொல்லி
அருளுவதும் இல்லைஎனில் ஆர் தாம் காப்பார்?
கெஞ்சுபவர் சார்பில்நான் கெஞ்ச கின்றேன்
கெடுதலையைத் தீர்ப்பதுநும் கடனே” என்றாள்.

280. “முதலிலொரு சிறுபூதம் வந்த தென்றார்!
முன்னிலுமு யர்ந்ததுவாய் மற்றொன் நென்றார்!
கதிர்நாடு பட்டதுபஞ் சும்ப டாது
கண்டாரும் காணாரும் சொன்ன சொல்லால்
இதுபூதம் அதுபூதம் எனந டுங்கி
இறப்பாரும் ஆணார்கள். புதுமை அன்றோ?
புதுமன்னன் நாடாள் வந்தான் பூதம்
போந்ததென ஓடிவிட்டான் கூட்டத் தோடு”

281. “அஞ்சவைக்கும் பூதத்தை எதிர்த்துக் கொல்வார்
ஆர்எனினும் அவர்க்குநாம் காப்ப ளிப்போம்!
வஞ்சிஎழில் அன்னமே இதுநம் ஆணை!
மக்கட்கெ லாமி தனை எடுத்து ரைப்பாய்!
மிஞ்சவிடக் கூடாது பொல்லாங் கெல்லாம்
விளைந்தனவே பூதத்தால்” என்றான் வேழன்!
“நஞ்சுக்கு மருந்தையா தங்கள் ஆணை
நன்றையா” என்றுரைத்தே அன்னம் சென்றாள்,

*Annam meets the Vezham king and appraises
him of the situation*

279. **A**nnam met the Vezham king and said,
 "Your Majesty! Of monsters, people 're much afraid;
 Even persons of unfailing courage
 Dare not resist, fearing Your Majesty's orders!
 Unless the king's gracious enough to rescue,
 Who'll give us salvage from that menace?
 On behalf of our people, I beseech you!
 Is it not the king's solemn duty?
280. **"P**eople talked of a small goblin first;
 Then they said there was a bigger one.
 E'en cotton fluff wouldn't have wande'd in the wind
 Like our men who strongly swore having seen them!
 Everything seemed to be a monster to them-
 Some even died of fear! Is it not a wonder?
 Afraid of the monsters, even the king
 Ran for his life, among all other men!"
281. **T**he king said, "We're prepared to give protection
 To anyone who kills those terrific monsters.
 Lovely Annam! This is our royal command!
 All this, let our people understand!
 Our man shouldn't be carried away by such dupes
 Let's explode that myth and allay their fears!"
 "This is an effective panacea to the poison!
 Much obliged we're!" said she, ere her return!

282. இழந்தோர் ஏழை.பெருஞ் செல்வம் பெற்றான்
எனமகிழ்ந்து வரும்அன்னம் தன்னை நோக்கிப்
பழந்தானா என்றான்வே லன். பழுத்த
பழந்தான்என் றுரைத்திட்டாள்! அரண் மனைக்கு
நுழைந்தானைத் துறவியவன் கேட்கப், பூதம்
நுழைந்தானைக் கொல்லுவதால் அதைம நித்து
முழந்தானை முறிஎன்றார் மன்னர் என்று
மொழிந்திடவே துறவியவன் மகிழ்வு கொண்டான்.

282. **S**he felt as if she had a wonderful windfall
 After having lost all her wealth.
 "Was your mission successful?" Velan asked.
 "Sure, it was!" she replied. When she entered
 The saint anxiously asked what the king had told.
 "Since by the monsters, so many had been killed,
 Break their knees! That was king's command."
 Hearing this, the saint was immensely pleased.

இயல் - 73

இரவில் நூறு பூதம் வருவதாக அன்னத்தின் ஆள்
வந்து அன்னம் முதலியவரிடம் கூறினான்.

283. சேறுண்டு நடவுண்டென் நிருப்பார் தாமும்
திருவுண்டு கடையுண்டென் நிருப்பார் தாமும்
வீறுண்டு வாளுண்டென் நிருப்பார் தாமும்
வினவுண்டு படிப்புண்டென் நிருப்பார் தாமும்
சோறுண்டு மனைமக்க ளோடு சென்று
துயிலுண்டு கிடக்கின்ற இரவில் ஓர்ஆள்
நூறுண்டு பூதங்கள் வருவ தைநான்
நோக்கியதும் உண்டென்றான் துறவி யின்பால்!
284. “வாளெடுப்பீர் இடக்கையில் பலகை கொள்வீர்
வரிப்புலியின் கூட்டம்போல் சுருக்காய் ஓடித்
தோளெடுக்கும் முன்பகையின் உயிரெ டுப்பீர்
தூயவனே! நரிக்கண்ணன் தலையில் மாம்பூ!
தேளெடுத்து வைத்ததென இருக்கும் வேம்பின்
சிறியஇலைக் கொத்தன்றோ அமைச்சர் கொண்டார்!
தாளெடுப்பீர் நடப்பீர்கள் வேல னாரே
தலைமமைநடாத் துக” என்று துறவி சொன்னான்.

CANTO - 73

*A person in the service of Annam, announces
the arrival of a hundred monsters*

283. Ploughmen confining to tilling and planting,
Shop-keepers confining to their shops and business
Warriors alert with sword and sport
Students buried in their texts and studies,
All had gone to bed, finishing their supper.
When they were fast asleep, a man came there
And swore to the saint that he had seen
A hundred monsters treading towards them!
284. "Draw the swords! Wield the shields by your left hands!
Race like a ferocious pack of panthers-
Finish your foes before they touch their weapons.
Beware! Mango flowers Nari will adorn-
Margosa leaves that look like scorpions
Would be worn by the minister of Narikkannan--
March ahead! At once! You Velan, take the lead!
Lead to victory!" the ascetic zealously ordered.

இயல் - 74

அன்னம் நரிக்கண்ணனை மாய்த்தாரீ.

285. ஞாயிற்றின் ஒளிமுகத்து வேலன், அன்னம்
காலாட்கள், நடந்தார்கள்! கோட்டை வாயில்
போயிற்றுக் கூட்டமிது! பூதக் கூட்டம்
பூபுடன் நதட்டிற்று நேரில் வந்தே!
ஆயிற்றா உமைக்காத்துக் கொள்வீர் என்றான்
அடல்வேலன்! எதிர்த்தார்கள்! பனையி னின்று
காயிற்று வீழ்வதுபோல் நரிக்கண் ணன்தன்
கருந்தலைவீழ்ந் ததுவேஅன் னத்தின் வாளால்!
285. நாற்புறுத்தும் வளைத்தார்கள் பகைகூட் டத்தை!
நடுப்புறத்தில் அமைச்சன்உயிர்ப் பிச்சை கொள்ள
ஏற்புரைத்து, மற்றவரின் உயிரை வாங்கி
எடுத்துவந்த எரிகொள்ளி யால், முகங்கள்
மாற்றமுறத் தீய்த்துப்பின் பிணத்தை எல்லாம்
வரிசையுறக் கிடத்தி, அரண் மனைய டைந்தார்.
வீற்றிருந்த துறவியவன் நடந்த எல்லாம்
வினவினான். அமைச்சன்தான் மொழிய லானான்:

CANTO - 74

Annam kills Narikkannan

285. **V**elan whose face dazzled like the sun,
Marched ahead with Annam and infantry!
When they reached the main gate of the fort,
"Phoo! Phoo!" cried the monsters to make them dread!
"Save yourselves, if possible!" Velan yell'd.
Fierce was the fight! But like an unripe fruit
That suddenly falls from a palmyrah tree,
Nari's head fell severed by Annam's sword!
286. **O**n all sides, they surrounded their foes;
Among them, the minister begged for his life.
Sparing him, they killed all the 'monsters'.
Burnt their faces with torches they'd brought.
They piled all the corpses in a row
And then hastened to the palace.
The saint seated there enquired;
To which the minister explained:

கியல் - 75

நீலன் தந்தையும் நரிக்கண்ணன் அமைச்சனுமாகிய
ஒருவன் துறவிபால் நடந்தவை கூறினான்.

287. "தீப்பட்ட காட்டினிலே வேங்கை யோடு
சிறுமுயலும் சாதல்போல் நரியின் மைந்தன்
சாப்பாட்டுப் பொன்னப்பன் தானும் செத்தான்
தன்தாயும் உடனிறந்தாள். பூதப் போர்வை
காப்பாற்றும் எனநினைத்தார்! அதனால் மாண்டார்!
கண்ணிமைப்பில், அன்னத்தால் நரி இறந்தான்
வேப்பிலைக்கை யுடையஎனைப் புறம்வி டுத்து!
வீழ்த்தினார் பகையனைத்தும் வேலன்" என்றான்.
288. "தேரோடு வீதியிலே கதிர்நாட் டானின்
செந்நீரோ டும்வண்ணம் வஞ்சம் செய்தும்
காரோடு நிகர்குழலாள் அரசி தன்னைக்
கனிவோடு பேசித்தன் கையால் மாய்த்தும்,
சீரோடு வாழ்ந்திருக்க நினைத்தான்; அந்தத்
தீயானும் தீர்ந்தான். தன் குடித்தனத்தை
வேரோடும் தீர்த்திட்டான்! இரங்கு கின்றேன்.
மேல்என்ன விளைந்த"தெனத் துறவி கேட்டான்.
289. "பூதமெனச் சொல்வதெலாம் மனிதர் என்று
புகல்வதற்கே, பிணத்தையெலாம் வரிசை யாக்கி
மீதமுள்ள அமைச்சரையாம் அழைத்து வந்தோம்!
விடிந்தவுடன் நாட்டார்கள் கண்டும் கேட்டும்
ஓதுவதால் வேழநாட் டரசன் எண்ணம்
உணர்ந்திடுதல் முடியு"மென வேலன் சொன்னான்
தீதொன்றும் இல்லைஇனித் துயில்வீர என்று
செப்பினான் நற்றூறவி! ஒப்பிச் சென்றார்.

CANTO - 75

*Nilan's father, the minister of Narikkannan
narrates the happenings to the ascetic*

287. "Just as in wild fire of the forest
Rabbits die along with panthers,
Glutton Ponnappan also died with Narikkannan-
His mother too passed away. Monsters' guise they thought
Might save them from disaster hence they died.
Within a wink, Nari was finished by Annam's sword,
Myself with neem leaves was the lone remnant.
All others were killed by the mighty Velan!"
288. "The broad Kadir streets where tall temple cars
Are drawn were made by him to stench with blood!
It was he who killed our buxom queen!
Uttering some cunning words he made her believe!
He planned to flourish through his wicked deeds.
That vile man's gone! His whole family
Has been uprooted! My condolence I offer!
Anything more?" the ascetic enquired anxiously.
289. "Monsters were none but men in disguise-
The corpses were arranged as an evidence.
The remaining minister is brought here as a witness;
Everything our people will know after dawn.
The Vezham king will surely understand."
Velan thought this way and expressed!
"No harm is there! Let us now repose."
So said the ascetic! Instantly all obeyed.

இயல் - 76

வேண் நெஞ்சம் அன்னத்தின்மேல்!

290. சன்னலிலே தென்றல்வந்து குளிர் விளைக்கும்;
தனியறையோ அமைதியினைச் செய்யும்; மிக்க
மென்மையுறு பஞ்சணையோ துயில்க என்று
விளம்பும்! அவன் உளம்அங்கே இருந்தால் தானே!
கன்னலிலே சாறெடுத்துத் தமிழ் குழைத்துக்
கனிஇதழாற் பரிமாறும் இனிய சொல்லாள்
அன்னத்தின் மேல்வைத்தான் நெஞ்சை வேலன்.
ஐயத்தை மேல்மேலும் உடையா னாகி.
291. “விண்ணிடையே பன்னுரா யிரம்மீன் கட்கு
வெண்ணிலவு போல்அந்த மங்கை, அன்னம்
மண்ணிடையே பெண்ணினத்துக் கொருத்தி அன்றோ?
வாழ்விடையே பெருவாழ்வும் வாழ்ந் நாள்; என்றன்
கண்ணிடையே மலர்க்காடா னாளே! உள்ளக்
கருத்திடையே மணமானா னேஎன் செய்வேன்!
நுண்ணிடையாள் எனக்குத்தா னோ அல்லாது
நோயிடையே சாகத்தான் பிறந்துள் னேனோ!
292. “தேனைப்போல் மொழியுடையாள்; அன்ற லர்ந்த
செந்தா மரைமலர்போல் முகத்தாள்; கெண்டை
மீனைப்போல் விழியுடையாள் விட்ட திர்ந்த
மின்னைப்போல் நுண்ணிடையாள்! யாவுங் கொண்ட
வானைப்போல் உயர்வாழ்வு வாய்ந்தாள்; என்றன்
மகிழ்ச்சிக்கு மகிழ்ந்துநான் நைந்தால் நையும்
மானைப்போன் றாள்ளனக்குத் தானோ அன்றி
வறிதேநான் சாகத்தான் பிறந்துள் னேனோ!

CANTO - 76

Velan in love with Annam. His solilofuy.

290. **E**nt'ring window, the breeze gives a gentle touch;
Solitude blesses him with mental peace.
Soft mattress gently lulls him to sleep.
But, with wand'ring mind, what can he do?
Annam who speaks in sweet voice with luscious lips
In sweet Tamil mixed in sugar-cane juice,
Has secured a secure niche in Velan's mind;
But, he was wavering with many a question!
291. **"A**midst the millions of twinkling stars
Annam is the argent moon that shines
Unique among the enchanting girls of the world!
A majestic life she has surely lived.
To me she is a garden so graceful!
I long to lead a wedded life with her.
Can I win her hands? Or am I destined
To die love-lorn and disappointed?
292. **"H**er voice's sweet as honey! Her dazzling face
Gleams as a soft and full-bloomed lotus!
Her eyes look like a shapely fish! Her waist
Slender as the streak of lightning! Exalted
Was her life like the all-embracing space;
She shares all my gloom and glee!
Can I get that doe as my life partner?
Or have I to breathe my last in despair?

293. “பயிரடைந்த ஊட்டத்தி னூடு தோன்றும்
பச்சைப் பசுந்தோகை மயிலோ! நல்ல
உயிரடைந்த ஓவியமோ! அச்சில் வார்த்த
ஒளியடைந்த வடிவமோ! வைய மென்றும்
பெயரடைந்த பெருவாழ்வு வாய்ந்தாள்! என்மேல்
பெண்ணடைந்த மகிழ்ச்சிக்கோர் எல்லை யில்லை!
உயர்வடைந்தாள் எனக்குத்தா னோஅல் லாமே
ஊன்மெலிந்து சாகத்தான் பிறந்துள் ளேனோ!
294. “திருந்தாதோ முல்லையெனச் சிரிப்பாள்! நன்றே
செழிக்காதோ வையமென அறங்கள் செய்வாள்!
அருந்தாதோ தும்பியென வாய்மலர் வாள்!
அடையாதோ அன்னம்எனும் நடையாள்! நாடு
வருந்தாதோ எனஆளும் வாழ்வு வாய்ந்தாள்!
வாய்க்காதோ என் அருள்தான் என்று நோக்கி
இருந்தாளே எனக்குத்தா னோஅல் லாமே
இடருற்றுச் சரகத்தான் பிறந்திட் டேனோ!
295. “கொம்பென்றால் அவள்மெய்யைத், தார்வ ருந்தும்!
கொடின்றால் அவளிடையை மின்வ ருந்தும்!
அம்பென்றால் அவள்விழியை மின்வ ருந்தும்!
அலைன்றால் அவள் குழலை முகில்வ ருந்தும்!
செம்பென்றால் பொன்ஈயும் வாழ்வு வாய்ந்தாள்
செயல்ன்றால் “உளம்வாய்மெய் உனக்கே ஆகும்
நம்பென்பாள்!” எனக்குத்தா னோஅல் லாது
நலிவுற்றுச் சாகத்தான் பிறந்திட் டேனோ!
296. “பொன்னிழையால் பூப்போட்ட நீலப் பட்டுப்
புடைவையொடு நடையழகி கண்டேன் ஆங்கோர்
புன்னைமரம் மலர்குலுங்க நடந்த தென்ன
புதுமையென நான்வியந்தேன்! இவ்வைய யத்தில்
மன்னுமிள வரசினும் வாழ்வும் வாய்ந்தாள்!
மலர்விழியால் அருட்பிச்சை கேட்பாள் என்னை!
அன்னமவள் எனக்குத்தா னோஅல் லாமே
அகம்நொந்து சாகத்தான் பிறந்துள் ளேனோ!

293. **"Is** she a peahen with alluring feathers
 Like the pleasing leaves of fertile plants?
 Is she a painted art brought to life?
 Has she been cast with the most shining mould?
 With lasting fame, she's as lived in this world.
 Her love towards me knows no bounds.
 Can I crave for her who is in ivory tower?
 Or, have I to yearn and die for her?
294. **"Her** laughter is more lustrous than jasmine flowers!
 Abundant gifts she makes for the world's welfare.
 'Let the beetle taste the nectar' she says!
 More charming is her gait than even the swans!
 As princess she is loved by one and all.
 She longed much for the romantic gaze of mine.
 Is she meant for marital tie with me?
 Or, am I to die of deep agony?
295. **"Her** slenderness if praised, charm'll get offended!
 When waist's likened to a creeper, lightening would!
 If eyes liken'd to lances, fish might get feeble!
 Compare tresses to waves clouds get enraged!
 A highly benevolent life she has led.
 'My words, deeds, body all for you' she said
 Even promised! Can I win her hands?
 Or, have I to pine and succumb to illness?
296. **"I** saw that beauty move like a laurel tree
 Full of flowers tossing in the breeze;
 In her blue silk saree, woven with gold thread
 And flower design, that mobile beauty I admired
 Her life as truly that of a princess!
 With her flowery eyes, she begged for my benevolence!
 Is that swan-like Annam meant for me?
 Or, have I to languish for her and die?

297. “ஆடப்போம் புனலிலெலாம் அவளே, காற்றில்
அசையப்போம் பொழிலிலெலாம் அவளே! கண்ணால்
தேடப்போம் பொருளிலெலாம் அவளே! கண்ணால்
தின்னப்போம் சுவையிலெலாம் அவளே, வண்டு
பாடப்போம் மலரிலெலாம் அவளே! மேற்கில்
படுகதிரில் அவள்வடிவே காண்பேன்” என்று
வாடக், கண் துயிலாமல் இருந்தான் வேலன்
மலர்ந்திட்ட காலையிலும் அவளைக் கண்டான்.

297. "In the river I bathe, I see her face-
In the garden tossed by the wafting wind,
In each and everything I daily behold
In all the flowers where beetles hum
In the bewitching charm of the setting sun
Everywhere I see and surely long for her!"
Such thoughts made Velan spend sleepless nights.
Again he saw her in the dawn's delightful light!

இயல் - 77

ஊர்ப் பேச்சு

298. **வ**டிந்ததுவே கருவண்ண இரவும்! ஆர்ந்து
வழிந்ததுவே பொன்வண்ணப் பகலும்! எங்கும்
ஓடிந்தது, தீயோன்பிடித்த கொடுங்கோல்! வானில்
உயர்ந்துநல் லோரின்கை! சிலர்அ றிந்து
முடிந்தது பூதச்சூழ்ச்சி! எனம கிழந்தார்!
மூளுகின்ற அச்சமினி இல்லை என்றார்!
கடிந்துரைத்தார் நரியானைக் கைகள் கொட்டிக்
களித்திடுவார் பாடிடுவார், ஆடு வார்கள்!
299. **அ**ரசுனிதுகேள்வியுற்றான், வியந்தான்; சென்றே
அப்பிணங்க ளைக்கண்டான்! நரிக்கண் ணற்கு
வரும்இந்த நிலைக்கிரக்கம் கொண்டா னேனும்
வஞ்சகர்க்கு வாய்ப்பதுதான் வாய்த்த தென்று
கருதினான். பூதமென வந்த தாலே
கட்டோடு மாண்டுவிட்டான். மாளச் செய்த
ஒருகூட்டம் உண்டென்றால் அதனை நான்தான்
உண்டாக்கி னேன்என்றன் சட்டத் தாலே.
300. **“தொ**ல்லைஇனிக் கதிர்நாட்டுக் கில்லை பூதச்
சூழ்ச்சியோ வேரற்றுப் போன தாலே!
வில்லைநிகர் நுதலுடையார் அன்னம், பேழை
வேண்டுகின்றாள் அதன்மடிவு காண வேண்டும்
கல்லையெலாம் மலையையெலாம் கட்டி டங்கள்
காட்சிதரும் மன்றமெலாம் அகழ்ந்தும் சாய்த்தும்
இல்லைஇது வரைக்குமே அருமைப் பேழை
இருக்கின்ற தெனும்பேச்சே” என்றான் மன்னன்.

CANTO - 77

Reactions of the people

298. **Q**uickly receded darkness and the night
Yielding to the golden hue of daylight.
The unjust rule fell fully shattered.
Honourable men again regained upper hand.
The myth of monster stood exposed.
From the grip of fear, people were relieved;
Nari's misrule has ended! People danced
And thus displayed their joy and merriment!
299. **T**he king heard this and he was astonished;
The row of those corpses he surveyed.
Though he pitied Nari's fate,
"Cunning men would have such an end."
He thought! "Since he came in a monster's guise
He has been done to death! For his demise
I've really been the cause by my command
Which made men become so bold!
300. **"S**ince the myth of monster is exploded,
Distress no more dogs our Kadir Nadu!
Annam with arched brows, craves for the chest.
In her attempts, no stone's left unturned!
Mountains, boulders, gaint-size buildings
All were razed to the ground, during the search;
But of no avail! The chest is not yet found!
The chances are bleak, it seems!" the king declared.

301. **வேழவனோ** இவ்வாறு கூறக் கேட்டு
 விளம்பிடுவான் நல்லமைச்சன்; “மன்னர் மன்னா!
 பேழையினைக் காண்பதுவும் எந்த நாளோ!
 பெருநாட்கள் நரமிங்குக் கழிக்க லாமோ!
 ஏழெட்டு நாட்களிலே பேழை கிட்டா
 திருந்திட்டால் கதிர்நாட்டின் ஆட்சி தன்னை
 மாழைஎனும் தங்கள்அரும் மருக ருக்கு
 வழங்குவதே ஒழுங்காகும்” என்று சொன்னான்.

301. **O**n hearing Vezham king's clear opinion
His minister addressed: "Emperor of renown!
When can we find out the treasure chest?
Should we allow so much time go waste?
If we can't find out the chest within
Seven or eight days hence, let's crown
Mazhai, your son-in-law, as the king!
To us that's the only option open."

இயல் - 78

வேழமன்னன் “ஏழுநாளில் பேழை அகப்படாவிட்டால்
கதிர்நாடு மாதழக்கு முடி சூட்டப்படும்” என்று
பறை அறைவித்தான்.

302. **எவ**ரெதனைச் சொன்னாலும் ஆம்ஆம் என்றே
இயம்புகின்ற வேழத்தான் இதையும் ஒப்பித்
“தவறொன்று மில்லைஇதில்! ஏழு நாட்கள்
தவணையிட்டுப் பறையறையச் சொல்க” என்றான்!
நவிலலுற்றான் எவ்விடத்தும் வள்ளு வன்போய்!
நாடெல்லாம் முரசொலியைக் கேட்டார் மக்கள்!
இவண்ஏழு நாட்களிலே பேழை காணா
திருக்குமெனில் மாதழக்கே கதிர்நாடு ஆகும்.
303. **சிறு**குடிலில் நல்ஆத்தா இருந்தாள்! ஆங்கே
தேனிதழாள் அன்னந்தன் விழிநீர் சிந்த
“இறையவனாம் வேழத்தான் சொன்ன வண்ணம்
ஏழுநாள் போய்விட்டால் நாடும் போமே,
அறையாயோ ஒருவழியை ஆத்தா” என்றே
அழுதிருந்தாள்! “வீரப்பர், கதிர்நாட் டாட்சி
பெறுவாய்நீ என்றாரே அவரைக் காணப்
பெறுவேனோ எங்குள்ளார் பேசாய்” என்றாள்.
304. **இ**டைத்துகிலால் கண்துடைத்தே “அன்ன மேன்
அன்புக்கு வாய்ப்பிடமே! எந்து ணைவர்
நொடிப்போதும் சோர்வின்றிப் பேழை தன்னை
நோக்கும்விழி மூடாமல் தேடு கின்றார்.
துடிக்கும்நரிக் கண்ணனைவன் ஒழிந்தான். நீயே
தொட்டவாள் அவன்குடியை அழித்த துண்டு.
கொடிக்குநிகர் இடையாளே கதிர்நாட் டாட்சி
கொள்ளுநாள் இதுஅன்றோ” என்றாள் ஆத்தா.

CANTO - 78

*Through drum beat, the Vezham king announces
that if the treasure chest is not found out
within seven days, Mazhai, his son-in-law,
will be crowned as the king of Kadir Nadu*

302. **A**ll the suggestions, the king instantly accepted.
He was just an 'yesman' for all of them!
This also he agreed and ordered his men:
"No harm is there! Let this seven days time
Be announced to the public!" The drummer
Carried out his orders- drums echoed everywhere.
"If the precious chest be not found within seven days
Mazhai will become the king of Kadir Nadu."
303. **T**he aged Attal was inside a cottage small
Where Annam was shedding tears and pleaded:
"As the Vezham king has announced
If the chest can't be traced within seven days
Our homeland would go out of our hands!
Won't you suggest a way out of this crisis?"
"I would get Kadir Nadu – Virappan so, assured!"
"Where can I meet him? Atta, please speak out!"
304. **W**iping out Annam's tears with her veil
Attal said, "Annam! Abundant love you deserve!
Without wink, my husband is in search.
The chest you'll surely get! No doubt!
Narikkannan is dead. By your sharp sword
His whole family has been done away.
You, slender waisted girl! Time's approaching fast,
For you to ascend the throne of this land!

305. “வாயோரம் ‘உயிர்வாங்கும் சிரிப்பு’ மின்னி
வழிகின்ற வேலவனின் திருமு கத்தில்
மாயாத என்நெஞ்சம் சென்று சென்று
மாய்வதனை இவ்வையம் அறிவ தண்டோ?
தீயோரும் என்நிலைமை அறிந்தால், என்றன்
திருப்பேழை தாராரோ” எனத்து டித்துப்
பாயோரம் ஆத்தாவின் மடியின் மீது
தலைசாய்த்துப் படுத்தபடி பலநி னைத்தாள்.
306. “நான்குநாள் ஆயினவே! பேழை தன்னை
நாட்டாரில் ஒருபேதை கண்ட தாயும்
நான்கேட்க வில்லையே! மலர்மு கத்தில்
நறைபெருக்கும் இதழானைப் பெருவ துண்டோ?
வான்முகிலில் பெருங்கடலின் கீழ்ப்பால் இந்த
வையத்தில் பெருங்காட்டில் இருப்ப தாக
ஊன்செவியில் நான்கேட்கப் பெற்றால் என்றன்
உயிர்கொடுத்தும் பேழையினைப் பெறுவேன் அன்றோ.”
307. எனத்துடித்தே எழுந்திடுவாள்! வீதி நோக்கி
எழில்நகரை உள்ளத்தால் நோக்கி நோக்கி
இனித்தேடும் இடம்இல்லை எனமு டித்தும்
இருகாலும் செல்லும்வழிச் சென்றி ருந்தான்.
தனித்தாளும் அரசுபோல் துறவி யங்கே
தானொருபால் வீற்றிருந்தான் அரண்ம மனைக்குள்!
கனிச்சாற்றை நிகர்க்கின்ற தமிழ் நிந்த
கணக்காயன் முதற்பலரும் அருகி ருந்தார்.
308. கணக்காயன், “அறிஞரே, துறவிய யாரே,
கடிதினிலே பாண்டியனார் பரிசு தன்னைத்,
தணிக்காத காதலனார் வேலன் கொள்ளத்
தண்ணருளைப் புரியீரோ” என்று சொல்லத்
துணுக்கமுறு கின்றதுவே என்றன் உள்ளம்
தூயபாண் டியன்பரிசு வெளியில் வந்தால்
பிணக்கங்கள் வஞ்சங்கள் பிறக்கும். தூய
பேழைநிலை என்னாமோ? கருத வேண்டும்!

305. **"A** tormenting smile lingers on Velan's lips,
 And just a flash of his pleasant face
 Makes my heart ever hover around
 And lose in the charm! Does this world
 Ever know this? Won't those who're so wicked
 Be moved and give me back the treasure chest?"
 Thus, resting her head on Attal's lap
 In endless thoughts Annam was fully immersed!
306. **"F**our long days have gone! Yet no news
 From anyone or anywhere for my solace!
 Velan's diffidence, his soft face reflects.
 Could I ever get that luscious lipped Velan?
 In the clouds, in deep seas, or even
 In the dense woods of Eastern hills;
 Anywhere I'm prepared to venture!
 Won't I risk my life for getting that chest?"
307. **"S**he lost her hope and thus lamented-
 That pretty town she again and again surveyed
 Sparing no place in her meticulous search.
 An aimless stroll she made in the streets.
 The saint remained there in a lonely place,
 Like an emperor inside the palace!
 A scholar of sweet and juicy Tamil,
 Seeni too was there with his elite group!
308. **S**eeni said, "You are a saint and seer!
 Won't you now itself suggest a device,
 To Velan for quenching his quenchless thirst
 For the treasure chest, the king Pandiyan's testament?"
 He replied, "I'm much worried about that!
 If Pandiyan's precious chest comes to light
 Fresh strife it would provoke, it's sure!
 The fate of the chest, we've to consider!

309. “ஆயினும்நான் பேழைதனை நாளைக் கீவேன்!
 அறநெறியின் மறவர்களில் ஒருவன் வேலன்!
 தூய,அவ் அன்னமும்இக் கதிர்நா டாளத்
 தோன்றியவள்! கவலைஏன்? நீவிர் போக
 ஆயவெலாம் நான்முடிப்பேன்” என்று ரைத்தான்
 அகமகிழ்ந்தார் அங்கிருந்தார்; அகன்று போனார்!
 ஆயிழையாள் நீலியவள், பொதுமன் றத்தில்
 ஆளனிடம் அன்புசெய விரைவிற் சென்றாள்!

309. "Yet, I will give the treasure chest tomorrow!
Velan is one among the heroes who vow
On virtue! Annam is our princess
Destined to rule our land! Why're you nervous?
All arrangements I'll surely make!"
This made them rapturous! All departed from there!
Slender Nili hastened from that place
To have some nice time with her loving Nilan.

இயல் - 79

நீலன் நீலி பேச்சு

310. அன்பாகப் பேசியும், கை தொட்டும், தோளை அணைத்தும்பின் முகத்தோடு முகமிணைத்தும் இன்பாக இரவுகழித் திடலாம் என்றே எண்ணிச்சென் றாள் அந்த நீலி! நீலன், “முன்பாகச் சொல்லடிநீ பேழை பற்றி முடிவென்ன செய்துள்ளார் அவர்தாம்?” என்றான்! “பின்பாகத் தும்சற்றே தமிழும் அன்பும் பிசைந்தாற் போல்பேசி யிருப்போம்” என்றாள்.
311. “மகிழ்ச்சிக்கோர் அடிப்படைதான் பேழைச் செய்தி. வற்றாத அன்பூற்றே சற்றே கேட்பாய்! புகழ்ச்சிக்கே உரியவளாம் அன்னத் திற்கப் பொன்முடியைச் சூட்டிவிட்டால் நாட்டார் பெற்ற இகழ்ச்சிமுடி வடையுமடி! நமது நெஞ்சம் இன்னலிலா திருக்குமடி! அப்போ தன்றோ தொகுத்துவைத்த முத்தங்கள்; கொடுக்கல், வாங்கல் தொழில்விரைந்து நடக்குபடி என்றான்” நீலன்,
312. “நாளைக்குப் பேழைவரும்” என்றாள் நீலி! கற்பேழை இருப்பிடத்தைக் கேட்டான் நீலன்! காளைக்கும் மங்கைக்கும் கணக்கா யர்க்கும் காட்டுங்கால் காணுவார் என்றான்! தென்னம் பாளைக்கு நிகரான நகைமு கத்தாய் பகற்போதில் என்வீடு வருவாய்! இந்த வேளைக்கு விடைகொடுப்பாய் என்று கூறி விரைவாக நடந்திட்டான் வீடு நோக்கி.

CANTO - 79

Tete-e-tete between Nilan and Nili

310. "Yearning for mutual love and hearty embrace
Hoping to rub and lock her face with his,
She hastened with so many fond hopes,
To get herself imparadised in his arms!
But, Nilan pestered her with questions
Pertaining to the chest and Annam's chums.
"I'll tell later! Let's hug like the sweet Tamil
And its charm! Now let us have some nice time!" she said.
311. "The news about the chest is the only source
Of our nice time! My love! Hear me please!
If Annam who deserves eulogies so much,
Is crowned as the queen of Kadir Nadu
Our nation's ill-fame will be wholly erased.
The burden of our hearts will be fully relieved.
Thence we shall exchange kisses in abundance!
We shall have the bliss of love, which's endless!"
312. "Tomorrow the chest will arrive!" Nili announced.
The hidden place of that chest, Nilan enquired.
"It will be shown to Seeni and Annam-
Then only they'll come to know," she replied.
"Your laughter is like the stalk of coconut buds
That has just emerged at its embryonic stage!
Come home tomorrow! Let me now take leave!"
Saying so Nilan hastened home

இயல் - 80

நீனை வீடுசென்று பேழையோடு வருவோனை மறித்துப்
பிறக்கச் சொல்லி, ஆட்களை ஏவினான்.

313. வீடடைந்தான் நீலனவன்! பொழுதோ இன்னும்
விடியவில்லை! ஆட்கள் பலர் எவ்வி டத்தும்
காடடைந்த விலங்குகள் போல் உலவலானார்,
கடகடெனக் குதிரையினை நடத்து கின்றார்!
கூடடைந்த கிளிபோலக் குடிசை தன்னில்
கொடியிடையாள் இருந்திடுவாள்! விரைவில் அங்கே
ஓடிடுங்கள் என்ற குரல் கேட்கும் ஓர்பால்!
ஊக்கங்கொள் வீரன்னும் ஒரு குரல்தான்!
314. எவனேனும் பேழையோடு செல்வா னாயின்
எதிர்த்திடுவீர், பேழையினைப் பறிப்பீர் என்று
நவிலுமோர் குரல்! நீண்ட வாளம் நைத்து
நடவுங்கள் என்றதும் ஓர்குரல்தான்!
சுவரைப்போய் பார்என்பான் ஒருவன்! பேழை
தோளின்மேல் வைத்தபடி நிற்கின் நான்பார்!
அவனைமறி என்றொருவன் கூறக் கேட்டே
அத்திமாத் தைஒருவன் குத்தி நைவான்.
315. ஆலடியில் நின்றிருந்த கழுதை தன்னை
அங்கொருவன் தொட்டுதையும் பட்டு வீழ்ந்தான்
காலடிஓசைகாட்டா தொருவன் சென்று
கல்தூணை மற்போருக் கழைக்க லானான்!
வேலடியை ஆள்என்று நெருங்கி முட்கள்
வெடுக்கென்று தைத்ததினால் நடுக்கங் கொண்டான்!
மேலேழுந்த நிலவிலும், இத் தொல்லை யாயின்
மிகுமிருட்டு வேளைஎனில் என்ஆவாரோ?

CANTO - 80

*Nilan goes home. Then dispatches some of his
men to intercept and rob off the chest*

313. Nilan reached home. It was not yet dawn!
As in the forest, wild beasts roam around,
Men in numbers were strolling in the streets.
Horses were galloping, lashed by repeated whips!
Like a parrot that is confined in a cage
Annam remained inside the cottage.
"Run fast!" this command echoed everywhere.
It was meant to inspire the warriors!
314. "If anyone moves with the treasure chest
Intercept and take away that chest!"
Said someone. "Hide your long and sharp swords
And march ahead!" commanded another!
"Behold that wall!" one ordered his men.
"See, he holds a treasure on his shoulders!
Intercept him?" On hearing such orders
One transfixed a fig tree and stood in a fix.
315. One man touched a donkey that stood under
A banyan tree; fell receiving its irate kick!
Another tiptoed to a stone pillar
And challenged for wrestling with it!
One mistook the trunk of a thorny tree
For a man! Approached and was pricked
And hence frightened! All this nuisance in moon light!
What would have been, if it was a dark night?

316. ஆளொருவன் வரக்கண்டால் ஐந்து பேர்கள்
 ஆரங்கே என்றதட்டி நிறுத்து மந்த
 நாளிரவு மெதுவாக நடக்கக், கீழ்ப்பால்
 நடுக்கடலில் இளங்கதிர்தார் நுனிமுளைக்கும்
 வேளையிலே கதிர்நாட்டின் மேற்கி னின்று
 வேலன்ஒரு குதிரையின்மேல் பேழை யோடும்
 வாளோடும் வருகின்றான்! அவனைச் சூழ்ந்து
 மறவர்பலர் வருகின்றார் குதிரை மீதே.

316. **W**hen one man was found, five surrounded him!
The orgy of threat was there throughout the night,
Which slowly disappeared and in the east
In the mid sea, the sun peeped its rim.
Then Velan raced in his horse from the west
Holding in his hands, the precious treasure chest
And fiercely wielding his sword! Guarding warriors
Closely followed him riding their steeds.

இயல் - 81

வேலன் பேழை தூக்கிக் குதிரைமேல் வர, எதிரிகள்
எதிர்க்க - வேலன் ஆட்களும் கை கலந்தார்கள்.

317. கீழ்க்கையடித்தே ஒருவன், "வேலன்! பேழை!
செல்லுங்கள்" என்றுரைத்தான்! வேலன், மேலே
வாழ்க்கையிலே வன்பிணிகள் பாய்ந்த தைப்போல்
மறவர்பலர் வாளுருவிப் பாய்ந்திட்டு டார்கள்!
தாழ்க்கையின்றி எதிர்த்தார்வே லன்சூட் டத்தார்!
சாய்ந்தனதோள் தலைகால்கள் தடத டென்று!
கீழ்க்கடலின் மிசைவந்த பரிதி அங்கே
கிடந்தஉடற் குருதியிலே கண்வி ழித்தான்.
318. கணக்காயன் மாணவரும், வீரப் பற்குக்
கையுதவி யானவரும் பகைக்கூட் டத்தைப்
பிணக்காடு செய்கின்றார்! பகைவர் தாமும்
பிளக்கின்றார் பல்லோரைப்! பேழை தன்னை
அணைத்தபடி வாள்சுழற்றும் வேலன் தன்னை
அழிப்பதுவே கருத்தாகப் பகைவர் கூட்டம்
தணற்காடாய்ச் சூழ்கையிலே பேழை காக்கத்
தட்டினான் குதிரையினைத் தறுகண் வேலன்.
319. பறந்ததுவே லன்குதிரை தெற்கு நோக்கிப்!
பகைவர்களும் தொடர்ந்தார்கள் வேலன் தன்னைச்!
சிறந்தகணக் காயன்நெடும் பரியும் ஆங்கே
செல்பகைமேற் சென்றதுசெஞ் சிறுத்தை போலே!
மறைந்திடுவான் வேலன்ஒரு காட்டில்! மேட்டில்
வாய்ந்திடுவான் பகைகாண! அவன்தி றத்தை
அறிந்துபகை பாயுங்கால் குதிரை தன்னை
ஆற்றினிலே நீந்துவிப்பான்; தோப்பில் மீள்வான்!

CANTO - 81

*Velan carries the chest on his horse. When
his enemies intercept, a fierce fight takes place
between the two groups*

317. "Velan! Chest! Chase fast!" thus ordered a man,
With a whistling sound! They pounced upon Velan
With their deadly swords, like the onslaught
Of dangerous diseases on human beings!
Velan's band also mounted a fierce fight.
Shoulders and limbs rapidly fell severed.
The sun which rose from the eastern ocean
Surveyed those bodies that shed hot blood.
318. School master, his pupils and Virappan's men
All made a fierce onslaught on the enemies
And created there a grave-yard! The enemies also
Effectively retaliated and killed so many!
Velan, keeping the chest very close to his chest,
Wielded the sword! Like the forest flame, his foes
Surrounded him, determined to do away! With boldness
Velan whipped up his horse to save the chest!
319. Velan's horse galloped fast towards the south.
His enemies followed him and chased.
The school master's steed pursued the foes
Like a ferocious and pouncing panther!
Defly Velan played the hide and seek game!
Ent'ring the wood, he would emerge in a plateau.
If his foes traced and chased him, he would make
His horse swim and then come out to a grove!

320. தன்னருமைப் பேழையொடு குதிரை தன்னைத்
 தட்டுவான்; விரைவினிலே செலுத்து கின்றான்!
 பின்தொடரும் பகைவர்சிலர் சேர்ந்து நிற்பார்;
 பின்செல்லும் கணக்காயன் அவரைக் கொல்வான்!
 இன்னல்தரும் பகைவர்தொகை குறையும் அங்கே;
 என்றாலும் அத்தீயோர் தொடரு கின்றார்.
 மின்னொளியாள் இன்னுயிர்போல் வாள்அன் னத்தின்
 மீதுற்ற அன்புளத்தான்; தீது காணான்!

320. **H**olding the chest, he whipped up the horse
And made it gallop fast! Some of the pursuing foes
Could not cope with his pace! Hence lagged behind!
Some among them, the school master killed.
The number of troubling foes, hence dwindled.
Yet they were not undone and so followed!
Shining like the lightning, Annam was his life!
Romantic Velan could safely scrape through!

இயல் - 81

துறவியிடம் வேலை நினையச் சொல்லுகிறான்
ஒருவன்.

321. துறவியிடம் வந்தொருவன் வணங்கி நின்று
"தூயவனைப் பகைவர்பலர் தொடரு கின்றார்!
திறல்வேலன் பேழையுடன் திரியா நின்றான்!
வேலனொடு கணக்காயர் தாமும் சென்றார்!
முறைமையுடன் வேலனிடம் கிடைத்த பேழை
முறடர்களால் பறிபோகக் கூடும்" என்றான்.
துறவிடம் கலங்கினான். "வேழ வன்பால்
சொல்லுபோய் இதை" என்றான்! சென்றான் அன்னோன்.

322. அவ்வேழ மன்னவனால் கதிர்நா டெங்கும்
அமைதிநிலை பெற்றதுதீ யோரால்! யார்க்கும்
எவ்விடத்தும் தீங்கில்லை. நகர்க்காப் பாளர்
எங்கெங்கும் வாள்பிடித்து நின்றி ருந்தார்.
கவ்விற்பு மாலைஇருள்! வேலன் தன்னைக்
காண்போமோ எனப்படரும் ஐயுற் றார்கள்!
இவ்வளவில் வேலனையும் கொன்றி ருப்பார்
என்றுபலர் எண்ணியுளம் ஏங்கு வார்கள்!

323. நரிவாழ்வு வேரொடு சாய்ந்த பின்னும்
நாட்டினிலே அன்னத்தின் நலத்தைப் போக்க
இருப்பவர்தாம் யார்என்று கேட்பார் சில்லோர்!
இளவரசி அன்னத்தை அடைவ தற்கோ
எழிற்பேழை வேண்டும்! அதை வேலன் பெற்றான்;
பெற்றான்பால் பெறுதற்கு முயலு கின்றார்!
ஒருபொருளிற் பற்றுடையார் அறத்தால் கொள்வார்
ஒருசிலர்தீ நெறிச்செல்வார் என்றார் சில்லோர்!

CANTO - 82

One person narrates the precarious position of Velan to the saint

321. **O**ne person with folded hands narrated;
 "By his enemies, Velan was wildly chased.
 The valiant Velan ran round with the chest;
 The school master also followed suit,
 He got that chest by just and fair means.
 I fear it might be robbed by hooligans,"
 The dismayed saint said "Tell it at once
 To the Vezham king!" He obeyed his words.
322. **T**hat Vezham king was solely responsible
 For peace in Kadir land! Wicked persons
 Could not wag their tails anywhere! Full tight
 Was the security! Everywhere armed men guarded!
 When darkness set in, people grew doubtful
 Whether they could again see Velan alive!
 By now Velan also would have been murdered--
 So surmised so many and were disheartened.
323. **"E**ven after Nari has been uprooted
 Who is there to cause distress to Annam?"
 This was the question many men raised.
 To win Annam's hands, the chest is a must.
 Now it is in the hands of mighty Velan!
 Perhaps someone wants to snatch it from him!
 "Things sought for are got by means fair!
 But some resort to means foul!" some observed.

324. குடிசையிலே நல்லாத்தா மயக்கத் தாலே
 குற்றுயிராய்ப் புரண்டபடி கிடந்தாள்! போழ்து
 விடிந்ததுவும் தானறியாள்! பரிதி மேற்கில்
 விழுந்ததையும் அவளறியாள்; இரவு வந்து
 படிந்ததுத னிக்குடிலில்! விளக்கு மில்லை!
 பதறினாள்! விழிதிறந்தாள்! எழுந்தி ருந்தாள்!
 உடல்நோகத் தீக்கடைந்தாள்! விளக்கை ஏற்றி
 உடன்துயின்ற அன்னத்தைப் பார்த்தாள், இல்லை!

324. **I**n the hut, Attal lay in giddiness;
Struggling in bed for life, she was restless!
The dawn of the day she didn't know,
Even the sunset, she didn't behold!
Darkness in that lonely hut! No lamp!
She shuddered! Opened her lids! Rose from the bed!
With great strain, she lit the lamp;
Annam who'd slept with her, was not seen there!

இயல் - 83

ஆத்தாவுடன் படுத்திருந்த அன்னம் அவள், விடியலில்;
காணவில்லை.

325. சேயிழையாள் துயில்கிடந்த இடத்தில் தோய்ந்த
செங்குருதி கண்டிட்டாள். ஐயோ என்று
வாயிலிலும் உட்புறத்தும் வெளிப்புறத்தும்
வஞ்சியுடன் தனைத்தேடிக் காணா ளாகித்
தூயவளே அன்னமே என்று கூவிச்
சொல்லொன்றும் செவியினிலே கேளா ளாகி
நீயோடி இறந்திட்டாய் எனத்து டித்தாள்!
நீலிஅவள் அவ்விடத்தில் ஓடி வந்தாள்.

326. “அன்னத்தைச் செங்குருதி சாயக் குத்தி
அழகுடலை இடுகாட்டில் பட்டுப் போன
புன்னையடி யிற்புதைத்தார்; என்றன் ஆத்தா
போனதடி கதிர்நாட்டின் தேனூற்” ரென்று
சொன்னபடி துடித்தமுது புரண்டாள் நீலி!
துன்பத்து மலையடியிற் புதைந்தாள் ஆத்தா!
சின்னகுடில்! செங்குருதி வெள்ளம் கண்டு
சிவக்கின்ற திருவிளக்கும் நடுங்கிற் றங்கே!

CANTO - 83

*Annam who slept by the side of Attal was not
found the next day*

325. **T**o her shock, Attal found blood stains
Where Annam had slept the previous night! "Alas!"
She cried. Searched for her body in and out.
But found it nowhere! "You Annam, the innocent,
Have you gone?" so she lamented in distress!
Didn't hear whatever uttered in her ears!
When she was thus crying aloud.
Hastily Nili, there arrived.

326. **"I** saw pretty Annam's blood-stained body
Buried underneath a withered laurel tree
In the grave-yard! My dear Attal
Kadir Nadu's sweet spring of honey has gone!"
Wailing so, Nili rolled all round.
At the mound of grief, Attal got buried!
A small hut! Seeing the pool of blood
Even the little bloody lamp shivered!

இயல் - 84

அதே நேரம் பேழையோடு வேலன் வந்தான்.

327. இக்கொடிய காட்சியினை வேலன் கண்டான்!
 “இதோபாண் டியன்பரிசு! தாயே! என்ன?
 பொற்கொடிஎங்கே?” என்று விரைந்து கேட்டான்.
 “பொன்னையாள் செங்குருதி இங்கே சிந்த
 அக்கொடியார் சாக்குத்திப், பட்ட புன்னை
 அடியினிலே புதைத்தாரே” என்றான் ஆத்தா!
 தைக்கின்ற வேல்நூறும் அம்பு நூறும்
 சருக்கென்று பாய்ந்ததுபோல் உளம் துடித்தே
328. “ஐயகோ எனஅலறி என்றன் வாழ்வும்
 அழிந்ததடி அன்னமே” என்றி ரண்டு
 கையாலும் தலைமோதிக், “கண்ணே உன்றன்
 கலக்கத்தைத் தீர்க்குமோர் இலக்கி யத்தைப்
 பொய்யாத பாண்டியனார் பரிசை, உண்மை
 புலப்படுத்தும் பட்டயத்தைக் கொண்டு வந்து
 வையாயோ என்றாயே வஞ்சி, தூக்கி
 வந்தேனே செந்தேனே எனக்கேன் பேழை!

CANTO - 84

Meanwhile Velan came there with the treasure chest

327. **V**elan witnessed this woeful sight and asked:
"Dear mother! Here's Pandiyan's precious chest!
Where is Annam, my golden beauty?"
"That girl charming as gold, shed her blood!
Under a withered laurel tree she was buried
By men so wicked!" Attal said.
Velan was shocked as though struck by with a hundred lances
And hundred arrows at a stretch!
328. **"A**las!" with hands smiting his head, he shuddered.
"Dear Annam! My life too has been shattered
Didn't you implore me to fetch Pandiyan's chest
Which would bring all the facts to light?
Won't that literature dispel your distress?
I've now shouldered the chest, so precious!
Now what is the use of that testament?"
He battered his head with both his hands.

இயல் - 85

நரிகளீ மண்ணைத்தூற்றும் இடுகாடு; வேலன் அங்குச்
சென்றான் அறறி.

329. “எங்குள்ளாய் உடன்வைத்துக் கொள்வாய்” என்றே
இட்டதோர் பேழைதனைத் தோளில் ஏற்றி
அங்குள்ள புன்னையினை எண்ணி வேலன்
அழுதபடி ஓடுகின்றான்! முழுநி லாவும்
பொங்குதுயர் காணவும்பொ றாத தாகி
மறைந்ததுவே போய்க்கரிய முகிலுக் குப்பின்!
மங்காமல் விழிக்கும்நரி மண்ணை ஏற்ற
வருகின்ற இடுகாட்டிற் புன்னை யின்கீழ்
330. பிணமேடு தனைக்கண்டான் நெஞ்சி ரண்டாய்ப்
பிளந்ததுபோல் திடுக்கிட்டான்! ஆவி தன்னைச்
தணலேறிச் சுட்டதுபோல் துடித்தான்! காணத்
தாங்காத கைவிரைந்து விழித்தான் கண்ணை!
மணல்மீது தான்வைத்தே பேழை தன்னை
மற்றுமொரு முறைகண்டான்! கனவோ அன்றி
உணர்வேதும் கலங்கியதோ எனநி னைத்தான்.
உயிர்க்குயிரே அன்னமே எனஅ மைத்தான்!
331. “சிவப்பாம்பல் மலர்வாயில் சிந்தும் முல்லைச்
சிரிப்புக்கும், கருப்பஞ்சாற் றுச்சொல் லுக்கும்,
குவிக்கின்ற காதலொளி விழிக்கும், கார்போல்
கூந்தலுக்கும், சாந்தமுகத் திங்க ளுக்கும்
உவப்புற்றேன் அவ்வுவப்பால் காதல் பெற்றே
உயிர்நீயே என்றுணர்ந்தேன் இயங்க லானேன்!
அவிந்தனையே திருவிளக்கே! இந்த வையம்
அவியவில்லை எனில்எனக்கிங் கென்ன வேலை?

CANTO - 85

Lamenting Velan goes to the burial ground

329. **"W**here are you? Have me with you?"
Thus he cried aloud carrying the chest
On his hefty shoulders. Ran in search
Of the laurel tree in the burial ground.
Unable to witness this unbearable sight
Full moon hid herself behind the dark clouds!
A keen-eyed jackal was kicking the earth
Beneath a withered laurel tree.
330. **O**n seeing the place where the body was buried,
He felt as if his heart was rent asunder!
Felt like his life having been burnt by fire!
Unable to bear the sight, he rubbed his eyes.
He kept the treasure chest on the ground
And stared at it again! Was it a dream?
Or was he mentally upset? He thought so.
"Dear Annam! My life" he cried again and again.
331. **"Y**our red water-lily lips and the jasmine smile,
Your words so sweet as sugar-cane juice,
Your loving and lustrous eyes, your tresses
Resembling dark clouds, your calm moon-like face--
Of all these I was enamoured! Hence I fell in love!
Felt you are my life! That love inspired me!
Are you put out, my beacon light? Still the earth
Survives! But, what purpose have I got here?

332. “படித்ததுண்டு; கேட்டதுண்டு; கண்டதென்ன?
பகலியங்கி இரவுறங்கும் சிறுமை யன்றித்
தடித்தஉடல் பெருநெறியிற் சென்ற தில்லை!
தனித்தினிக்கும் இசைத்தமிழில் தேனும் கூட்டி
வடித்தெடுத்த மொழியாளே, மலர்க்கண் காட்டி
வாழ்விலெனை உயர்வித்தாய், உயிரே, உன்சீர்
முடித்தனையே திருவிளக்கே இந்த வையம்
முடியவில்லை எனில்எனக்கிங் கென்ன வேலை?
333. “பிறக்கமுடி யாதினிமேல் பெண்ணு ருத்தி!
பிரிக்கமுடி யாதஉயிர்ப் பொருளே! நெஞ்சம்
மறக்கமுடி யாதஎல்லாம் பேசி, இன்ப
வாழ்க்கையெனும் கடற்கரையின் ஓட்டில் நானோ
சிறந்தஒரு முறையேனும் மூழ்க வில்லை!
சேழிழையே! தீங்கனியே! அந்தோ நீதான்
இறப்பதுவோ! திருவிளக்கே இந்த வையம்
இறக்கவில்லை எனில்எனக்கிங் கென்ன வேலை?
334. “மோதல்ஒன்றோ? எதிர்ப்பொன்றோ இப்பேழைக்கு?
முழுமூச்சும் ஈடுவைத்துக் காத்து வந்தேன்!
ஈதல்ஒன்று மற்றொன்று சாதல் என்றே
எண்ணினேன்! அன்னமே உன்மேற் கொண்ட
காதலன்றோ என்வெற்றி! கண்தி றந்து
காணாயோ? பேழையையும் எனையும் விட்டுச்
சாதலுண்டோ திருவிளக்கே இந்த வையம்
சாகவில்லை எனில்எனக்கிங் கென்ன வேலை?
335. “வெண்ணிலவை எட்டிவிட்டேன் என்றி ருந்தேன்
விண்ணினின்று வீழ்ந்தேனே! தென்றல் காற்றின்
பண்ணமைந்த தமிழ்ப்பொதிகை எனக்கே என்றேன்,
பாழங்கிணற்றில் தூக்கிஎறி யப்பெற் றேனே!
திண்ணெனவே இழந்தேனே, பசியைப் போக்கத்
திரட்டியமுப் பழச்சாறே! என்னை விட்டு
மண்ணடைந்தாய்! திருவிளக்கே இந்த வையம்
மடியவில்லை எனில்எனக்கிங் கென்ன வேலை?

332. **"I**ve read and heard a lot! What do I behold?
 Active during day, slumber at night accustomed
 I was to this routine! Not for lofty ideals!
 Known for words sweet as Tamil lyrics, mixed with honey.
 By your luscious glance, you've boosted me in life!
 My life! You have now ended your princely life!
 My beacon light! Yet this earth has not ended.
 But, what purpose have I got here?
333. **"S**uch a charming girl can't be born again!
 Like my life, you are inseparable! You've spoken
 Memorable words to me! On the shore
 I've been! Not yet delved in the sea of bliss!
 Not e'en once in my life! A slender charm!
 A succulent fruit! Alas! Should you die so soon?
 My beacon light! Yet this world hasn't seen its end!
 But, what purpose have I got here?
334. **"C**lashes-stiff resistance-so many for this chest!
 Risking my life, I've safeguarded it!
 Either I should fetch it or be perished-
 Thus I vowed! Annam! Isn't my love
 The great triumph in life? Won't you open your eyes
 And see? Should you die leaving me and the chest?
 My beacon light! The world has not yet perished!
 But, what purpose have I got here?
335. **"I** thought that I had reached the argent moon.
 But lo! I fell from the skies! I claimed Pothigai Mount
 Where the breeze of Tamil wafts with dulcet notes!
 But was wildly thrown into a ruined well!
 Craved for the elixir of triple fruits meant for appeasing
 My hunger! I've lost my vigour! Me forsaking
 You've gone under the sod! My beacon light! The world
 Yet remains! But, what purpose have I got here?

336. “கடைவிழியில் நிலவுசெயும் உனது சாயல்
 களிமயிலும் காட்டாதே! ஒசிந்த மென்மை
 இடையழகு மின்னலிடை இல்லை யேசெவ்
 விதழ்கண்டார் மலரிதழும் காண்பா ருண்டோ
 உடையெல்லாம் நீலமணி! கடலோ நாணும்!
 ஒளிமுகத்தைக் கண்டிட்டால் பரிதி நாணும்!
 மடிந்தாயோ திருவிளக்கே இந்த வையம்
 மடியவில்லை எனில் எனக்கிங் கென்ன வேலை?

336. "You face that resembles the moon, surpasses
 The charm of peacock! Your slenderness
 Isn't found even in the streak of lightning!
 Petals of flowers are no match for your crimson lips!
 Your sapphire-like apparel outshines the blue seas!
 Even the sun won't face your dazzling face!
 Are you dead, my beacon light? Yet the world hasn't!
 But, what purpose have I got here?"

இயல் - 86

பிணத்தைத் தோண்டி மடியில் சார்த்தினான். நிலவு
அப்போது முகிலில் மறைந்திருந்தது.

337. “புதைத்தாரோ இரக்கமிலார் பொன்னு டம்பைப்
புதுமுகத்தைக் கடைசிமுறை காட்டாய்” என்று
பதைத்தானாய்ப் பிணப்புதையல் தோண்டிக், கூட்டைப்
பரிந்தெடுத்துத் தன்மடியில் கிடத்திக், கூந்தல்
ஒதுக்கி, முழு நிலா, முகிலில் புதைந்த தாலே
இருளிடையே ஒளிமுகமும் புதைந்த தென்று
கொதித்துள்ளம், கண்ணேஎன் கண்ணே என்று
கூப்பிட்டு, முகத்தோடு முகத்தைச் சேர்த்தே

338. “முத்தமடி கடைசிமுறை! ஒன்றே ஒன்று
முடிந்ததடி என்வாழ்வும்! உயிர்க்கி னைமேல்
தொத்துகிளி யே” என்று மலர்க்கன் னத்தைத்
துணைவிழியால் தேடுங்கால் முழுநி லாவும்
மொய்த்தமுகில் கிழித்துவெளிப் பட்ட தாலே
முழுதமுகி, ஊன்கழன்ற முகத்தைக் கண்டான்!
கொத்தாகக் குழல்கழன்ற நிலையும் கண்டான்!
குடல்சரிதல் கண்டான்; பல் இளித்தல் கண்டான்.

CANTO - 86

*Digging the grave Velan takes out a corpse
and keeps it on his lap!*

337. "Did those heartless men bury your golden body?
Won't you show your face for me at last?"
Nervously, he dug the buried treasure of corpse
And took it out! Then kept it on his lap
Trimmed its tresses but couldn't see its face glow
Since the moon buried itself behind the clouds!
He cried, "Dear! My dear!" with boiling heart;
Then buried his face with that of the corpse.

338. "A kiss at last, a final kiss, one only!
Farewell of life! O Parrot clinging
To the tree of my Being!" thus fondly
He searched her flower-cheek; moon emerged
Piercing the cloudy shroud. Alas! He saw
The lump of wounded and putrid flesh!
Face fully defaced, shorn of locks!
Entrails out, teeth a-grinning, wholly rot!

இயல் - 87

பின்னர், நிறா வெளிப்படவே, பிணத்தின் அழகற்ற
நிலைகண்டான். எறிந்தான் பிணத்தை! வெறுத்
துரைத்தான் பெண்ணுலகை!

329. சீ! என்று பிணம்எறிந்து விரைந்த தெழுந்து
சிதைவுடலை மறுமுறையும் உற்று நோக்கி
“ஏ! இதற்குத் தானா? இவ் வழியு டற்கா?
இருள்கண்டால் விழிமூடும்! நோயும் அஞ்சும்!
வாயெச்சில் கண்டாலும் அருவ ருக்கும்!
மாகீழ்மை! இதற்குத்தா னாஇப் பாடு!
ஈயருந்த அழகுதசை, எறும்பு மொய்க்க
இற்றொழுகு புண்ணீ! மற்றிதிலோ நாட்டம்?
340. “பேன்நாறி வீழ்குழலைத் தேனா நென்றும்
பீளைஒழு கும்விழியை நீல மென்றும்
மேல்நாறும் சளிமூக்கை எட்டி என்றும்
வெறுங்குறும்பிக் காதைஎழில் வள்ளை என்றும்
ஊன்நாறும் ஊத்தைப்பல் வாய்உ தட்டை
ஒளிமுல்லை செவ்வாம்பல் கோவை என்றும்
தோல்நாறும் கன்னம்கண் ணாடி என்றும்
துயர்ஈளை பயில்குரலைக் குயில்தான் என்றும்
341. “உடல்சு மக்கும் உரல்போலும் இடையை, வானின்
உச்சிஅதிர் மின்னலிலும் அச்ச மென்றும்
கொடுங்குள்ள வாத்துநடை அன்ன மென்றும்
குறுகியசெக் குலக்கைக்கால் வாழை என்றும்
இடும்பையிலே இடும்குதிகால் சுவடி என்றும்
ஈரித்த வெள்ளடி தா மரைப்பூ என்றும்
கெடும்படியே சொல்லிவைத்தார் புலவர், நேரில்
கிழக்கினையும் மேற்கென்று கிளத்து வார்போல்!

CANTO - 87

In the moon light, he sees the damaged and horrible parts of the corpse. Throws it. Chides the entire womenfolk.

339. "Tush!" he cried! Threw the corpse and rose.
 Again he stared at the putrefied corpse!
 "Fie! For this? For this wasting flesh?
 Lids close in darkness! Diseases too dread that!
 Drooling is doubtlessly despicable!
 Loathsome! So much strain for attaining this?
 Rotten flesh eaten by fleas! Oozing pus
 Relished by ants! Should I be enamoured of this?
340. "Lice stinking locks, I liken'd to honey brooks,
 Rheum emitting eyes, I likened to globe thistle,
 Froth stinking noses to seasome flowers;
 Cerumen ears likened to charming *vallai** blooms!
 Stenching mouth, teeth and lips I described
 As dazzling jasmine, water-lily and *kovai*** fruits.
 Feculent cheeks I said to be specular ones!
 Described the coarse voice as that of cuckoo birds!
341. "Just as falsely swearing the east as the west,
 Our bards described damsels with numerous lies!
 Trunk-bearing waist resembling a barrel
 They said to surpass lightning's stagger!
 The gait of short ducks, they compared to swans!
 Oil press pestle-like leg, they likened to banana bole!
 Pest affected feet, they praised as shapely ones!
 End blunted feet, they extolled as red lotus!

* A common creeper of the hedges, *Coccinia indica*.

** Creeping bindweed, *Ipomoea aquatica*

342. “கண்ணுக்கு மையிட்டும் காதில் மூக்கில்
கல்லிழைத்த நகையிட்டும், சிக்கறுக்க
ஒண்ணாத குழலுக்கு மலர்கள் இட்டும்
உரைநாணும் உடலுக்குத் திரையை இட்டும்
பெண்ணென்று வந்தவளை இட்ட வெல்லாம்
பிரிப்பாரேல் காண்போர்கள் சிரிப்ப ரன்றோ?
மண்ணுக்கு வைத்தசுமை; வாழ்வின் நஞ்சு
மங்கையரை வெங்கனவாய் மதித்தார் மேலோர்!
343. “மாவடு வென் நால்விழியை மரமே நாணும்!
மலர்என்றால் பெண்முகத்தைச் சோலை நாணும்!
காவடிபோ லும்தோளை மூங்கில் என்றால்
காக்கையுந்தன் கால்வைக்கக் கூசு மன்றோ!
நாவடுச்சொல் தேனென்றால் வண்டோ ஒப்பும்?
நங்கையரின் அங்கையோ செங்காந் தட்டும்?
சாவடியின் கால்விலங்கு நிகர்க் முத்தைச்
சங்கென்றால் இக்கொடிமை எங்க டுக்கும்?
344. “தேன்பாதி கொடுநஞ்சு பாதி என்றும்
திருப்பாதி வறுமைநிலை பாதி என்றும்
வான்பாதி படுகுறை பாதி என்றும்
வழிபாதி அடைமுட்கள் பாதி என்றும்
ஊன்பாதி பெருநோயும் பாதி என்றும்
உரைப்பதுபோல் பெண்ணொருத்தி ஆட வன்பால்
நான்பாதி நீபாதி என்பர் ஆயின்
நல்வாழ்விற சரிபாதி இல்லை ஆகும்.
345. “இருளெல்லாம் பகலாக எண்ணி, நாளும்
இரவெல்லாம் சலியாமல் ஓடி, ஆடித்,
தெருளில்லா, நெஞ்சடையேன் அலைந்தேன். இன்பம்
தேரேன்; இத் துறைநாடி இன்ன லுற்றேன்!
அருளில்லா வாட்படைக்கும் வேற்புடையும்
அழிவில்லா திருந்திட்டேன்! எனினும் அந்தோ
பொருளில்லாப் பெண்மையைநான் பொருளா யெண்ணிப்
பொழுதெல்லாம் பழுதாக்கி விட்டே னன்றோ?

342. "Dyeing the eye-lids, decking the ears and nose
With gemmy rings and thuds, using flower chaplets
To camouflage the stickiness of tresses
And covering unshapely body with silken veils
Damsels look so charming! When these cosmetics're withdrawn
Won't they become a laughing stock?
Sages dubbed them as poison--earth's burden!
A nightmare in the world--so they warned!

343. "When eye's likened to a tender mango, that tree won't agree!
When flower's likened to damsel's face, garden'll disagree!
Your lith shoulder, if compared with bamboo
Even ravens will relent to perch on!
Beetles won't accept your scathing words as honey!
None can liken your palm to Malabar red lily!
If the neck that looks like prisoner's fetter
Is likened to a conch, won't it be unfair?

344. "Half honey, half cruel venom!
Half weal and half woe,
Half sky and half hurricane
Half pathway and half thorny weeds!
Half our flesh and plague another-
Thus if a maid to her man
Makes a claim and tells, 'Half me-Half you'
One half of human life will be wretched!

345. "Deeming even dark night as day, I roamed,
Tireless ever, with stubborn heart,
Fearing none, with little peace of mind.
Having taken to this field, a lot I've suffered!
Though unhurt by swords and spears
Of the daring soldiers of Vezham king
Alas! Haven't I wasted much of my precious time
Giving a place of pride to senseless women?

346. “தாய்க்கேனும் தொண்டுசெயார்! அன்பு கொண்ட
தந்தைக்குத் தொண்டுசெயார்! தன்நாட் டார்க்குப்
போய்த்தாய் தொண்டுசெயார்! தமிழ்வ ளர்க்கும்
புதுநூற்குத் தொண்டுசெயார்! கல்லார் நல்லா
ராய்த்திகழத் தொண்டுசெயார்! அடிமை மாற
அறத்துக்குத் தொண்டுசெயார்! பெண்கள் என்னும்
நோய்க்கன்றோ நாளெல்லாம் தொண்டு செய்தார்
நுனிஏறி அடிமரத்தை வெட்டு வார்போல்!”
347. பெண்ணினத்தைத் தூற்றலுற்றான்! பெண்ணி னத்தைப்
பெரிதென்னும் வையத்தை அருவ ருத்தான்!
கண்ணிழந்தான் போலிருந்தான்! எதையும் அங்குக்
காணாமல் இருந்ததனால் காதல் தேனை
உண்ணுவதும் தீர்ந்திட்டான். மெய்வெ றுத்தான்!
உயிர்வெறுத்தான்! பெண்ணெருப்பில் வீழ்தல் இன்றிப்
பண்படுத்த முடியாதோ உலகை என்றான்!
பலசொன்னான் முடிவான கருத்தும் சொல்வான்!

346. **N**ot even their mothers they serve,
 Nor their fathers loving; neither
 For their countrymen; nor regard
 The new texts that enrich Tamil!
 Ne'er do they help the unletter'd lead good life!
 Nor resist servitude! But, surely they've served
 The baneful womenfolk, our contagious plague
 Like cutting the branch sitting on its top!"

347. **T**hus he chided the entire womenfolk;
 Despised the world that has extolled them!
 Blinded he was, since he did not have
 Worldly pleasures! Even the love of honey
 He was reluctant to taste! Derided the world
 As well as life! "Won't the world be saved
 From the fire of womenfolk and get refined?"
 Thus in myriad ways, he thought aloud!

இயல் - 88

பெண்ணுலகை ஏசுகின்ற வேலனீனின் அன்னம் வந்து
நின்று அழைத்தாள்!

348. “முதுவையம்! தீச்செயலால் முடிந்த வையம்!
முடிவிலொரு பயனில்லா வையம்!” என்றான்!
அதுபோதில் பின்புறத்தில் அன்னம் வந்தே
“அடியோடு தீர்ந்ததுவோ ஆஆ” என்றாள்!
இதுவைய மான்றான்! “உள்ளேன்” என்றாள்!
இரண்டுமுகில்! இரண்டுநிலா! உனைநான் பெற்றேன்
புதுவையம்! புதுவையம் இதுதான் என்றான்!
“பூவைநீ இலாவையம் விழலே” என்றான்!

349. திகழ்வேலன் பாண்டியனார் பரிசு தன்னைச்
செங்கையிரண் டும்சேர்த்துத் தூக்கி, “உன்றன்
புகழ்க்குரிய பேழையினைக் கொள்க” என்றான்.
பூங்கையால் வாங்கினாள் முகத்தில் ஒற்றி
மகிழ்ச்சியொடு கீழ்அமைத்தாள்; திறந்தாள்; கண்ணால்,
மங்காத பட்டயமும் அனைத்தும் கண்டாள்!
முகம்தாழ்த்திக், கால்விரலால் தரையைக் கீறி
முடிந்ததுகூள்; கடிமணந்தான் மிச்சம் என்றாள்.

CANTO - 88

*When Velan curses the womenfolk, Annam
comes there unnoticed and calls him*

348. "Decrepit world! Devoured by evil deeds!
Wholly useless for mankind!" Velan declared.
Then Annam came behind him unnoticed
And asked, "Aha! Have you finished cursing the world?"
Wonderstruck he was! "Here I am!" she smiled.
"Two clouds! Two moons! Sure I've got you!
New world! New world! This is!" he exclaimed
And declared, "Bereft of you, useless is the world!"
349. "Take the precious chest that'll take you to limelight!"
Saying so, sturdy Velan handed it
Over to her, lifting it by both his hands-
She received it with her flower-like hands.
Gleefully she palced it on the floor and opened;
Everything she saw including the testament!
Head hung down! Slitting the floor by her toes,
"My vow's finished! Marriage alone remains!" she said.

இயல் - 89

வேலன் நடந்ததை உரைத்தான்.

350. ஆம் என்றான், அள்ளுற! இனிமேல் உம்மை
அத்தான் என் றழைத்திடுவேன் என்றான் அன்னம்!
தூமணியே செய் என்றான்! என்னை வந்து
தொடுங்கள் அத்தான் என்றுரைத்தான்! தீர்ந்த பின்னர்
மாமயிலே இனிமெதுவாய் நடப்பாய் என்று
மணிப்பேழை தான்தூக் நடக்க லானான்!
தீமையுறு பிணமென்ன? இறந்த தாகச்
செப்பியவர் யார் என்றான்! வேலன் சொன்னான்:
351. “தெங்குபெருங் குலைசுமந்த தைப்போல் பேழை
செங்கையிலே சுமந்துகுடி சைபு குந்தேன்.
மங்கைஎழில் அன்னமெங்கே என்று கேட்டேன்.
மரத்தடியில் புதைத்தார்கள் என்றார் தாயார்.
செங்குருதி தோய்ந்திருத்தல் கண்டேன். அங்கே
செவ்விழியால் நீர்பெருக இருந்தாள் நீலி!
இங்குவந்தேன், சரி, அதுபோ கட்டும், பெண்ணே
இன்பமன்றோ நடைமுத்தம்?” என்றான் வேலன்

CANTO - 89

Velan narrates as to what has taken place

350. "Yes!" he agreed. "Could I call you hereafter
My love, dear?" Annam politely asked.
"So you shall! My jewel!" he said. "Come and
Caress me please!" she pleaded. He heeded!
"Pretty peacock! Let your steps be slow!
Then he carried the chest and followed.
"What about the corpse? Who told you
That I was dead?" she asked. Velan replied:
351. "Like a tree bearing bunch of coconuts;
I entered the hut with heavy chest in my hands
'Where is pretty Annam' I enquired.
My mother said, 'Under a tree she was buried!'
Blood stains I saw everywhere in the hut!
There Nili stood, shedding tears from eyes so red!
So I came here! Well my girl,
Mobile kiss is a sure bliss!"

இயல் - 90

அன்னம், நீலன் வீட்டில் இருந்ததையும் இப்போது
குடிசைக்கு வந்தபோது ஆத்தா வியப்புற்றுச்
சொன்னதையும் சொல்லுகிறாள்.

352. “உம்அன்னை யுடன் துயின்றேன். விடியுமுன்னே
உலவிவர நீலிஎனை அழைத்துச் சென்றாள்!
அம்மருங்கில் தீயவர்கள் எனைத் திர்த்தார்!
அப்போது நீலன் எனைத் தன்அ கத்தில்
செம்மையுற இருஎன்றான், வெளியிற் சென்றால்
தீமைஎன உரைத்திட்டான். அங்கி ருந்தேன்!
இம்,மதியின் ஒளியினிலே குடிசை வந்தேன்.
எழில்நீலி, ஆத்தாவும் வியப்புற் றார்கள்!

353. “நானிறந்து போனேனாம்! புன்னை யண்டை
நல்லுடலைப் புதைத்தாராம்! ஆத்தா விற்பால்
தேனிதழாள் நீலிஇது சொன்னாள்! அந்தச்
சேயிழைக்கோ நீலனுரைத் தானாம்! என்றன்
ஊன்உகுத்த செங்குருதி குடிசை தன்னில்
ஒரேவெள்ள மாயிற்றாம்! இதுவு மன்றிப்
போனதுயிர் எனும்படியே அருமை ஆத்தா
புலன்மயங்கிக் கிடந்ததுவும் வியப்பே” என்றாள்.

CANTO - 90

*Annam recounts the situation that created
such a confusion*

352. "I slept by the side of your mother. Before dawn
Nili took me out for a stroll!
There some villains mounted their assault!
Unexpectedly Nilan appeared there
And counsell'd me to stay safe in his home,
'Risky to stir out', he said. I did obey!
I returned to the hut in the moon light-
Nili and Attal were astonished!

353. "Dead I was and buried beneath a laurel tree
Thus to Attal, the bejeweled and honey-lipp'd,
Nili told, believing Nilan's bluff!
Both of them he cleverly made to believe
That my flesh-spilt blood did flood the hut!
Hearing this Attal became unconscious
And swooned and seemed she was almost dead!
All these are really strange!" Annam explained.

CANTO - 90

*Annam recounts the situation that created
such a confusion*

352. "I slept by the side of your mother. Before dawn
Nili took me out for a stroll!
There some villains mounted their assault!
Unexpectedly Nilan appeared there
And counsel'd me to stay safe in his home,
'Risky to stir out', he said. I did obey!
I returned to the hut in the moon light-
Nili and Attal were astonished!
353. "Dead I was and buried beneath a laurel tree
Thus to Attal, the bejeweled and honey-lipp'd,
Nili told, believing Nilan's bluff!
Both of them he cleverly made to believe
That my flesh-spilt blood did flood the hut!
Hearing this Attal became unconscious
And swooned and seemed she was almost dead!
All these are really strange!" Annam explained.

இயல் - 91

வேலை, நீனனுடைய சூழ்ச்சியைக் கூறினான்.

354. "என்னிடத்தில் பேழையினைப் பறிக்க நீலன் எழிலுடைய நீலியிடம் உளவறிந்தான். இன்னல்செய எவ்விடத்தும் ஆட்கள் வைத்தான். இதற்கிடையில் நீ இறந்தாய் என்ற பொய்யை என்செவியில் நீலியினால் எட்ட வைத்தான். இவையெல்லாம் இருக்கட்டும். பெண்ணி தழ்தான் கன்னலின்சா றென்கின்றார் மெய்யா?" என்றான் காணிர்தன, உளங்கனிந்தாள்! நடக்க லுற்றாள்!

355. "நானில்லை எனத்தெரிந்தால் நீரு மில்லை. நடுத்தெருவில் பேழைதான் கிடக்கும்! நீலன் தானிந்த நாட்டினையும், எனையும் பெற்றுத் தனியாட்சி நடத்தலாம் எனநினைத்தான்! தேனில்லை எனில்நல்ல வண்டு மில்லை செத்தொழிவேன் நீர் இறந்தால்! இதனை நீலன் ஏனறிய வில்லை? இருக்கட்டும்! தென்றல் இருவாக்கும் நடுச்செல்ல வீடாதீர்" என்றான்.

CANTO - 91

Velan explains Nilan's conspiracy

354. "To rob the chest from me, Nilan
Plotted and used Nili as his tool!
To assault me he posted persons all over.
Through Nili he made his rumour reach my ears
And make me believe that you are dead!
Well, let's not worry about that! Tell me if it's true
That lips of ladies are sweet like cane juice?"
"Taste yourself!" she obliged! And continued:
355. "If you know I'm no more, you too won't live.
The chest will lie abandoned in the streets!
Nilan thought that he could then win my hands,
Get himself crowned and rule this land!
Honey, if gone, bees too won't be any more!
If you die, I'll end myself, it is sure!
How is that Nilan didn't know this? Well,
Leave no space e'en for breeze to pass 'tween us!"

அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்தனர்.

356. வேழவனின் படைமறவர் காப்ப எிக்க
 விரைவாக எதிர்வந்தார்! கணக்கா யர்தாம்
 வாழ்கன வாழ்த்துரைத்த வண்ணம் வந்தார்!
 மற்றுமுள தோழர்களும் வந்து சேர்ந்தார்;
 பேழையினைக் கண்டார்கள் வேல னோடு!
 பெடைஅன்னம் நடைகண்டு மகிழ்வு கொண்டார்!
 தாழுமுழுத் துறவியவன் வந்தான்! ஆத்தா
 தள்ளாடி நடந்துவந்தான்! நீலி வந்தான்!
357. “வெற்றியெலாம் நீர் அருளிச் செய்தீர்” என்று
 வேலன்தான் துறவியினை வணங்கி நின்றான்!
 “பெற்றபெரு வாழ்வனைத்தும் நீவீர் தந்தீர்
 ஒருபோதும் மறவேன்”என் றுரைத்தாள் அன்னம்!
 பெற்றவன்தன் பிள்ளைக்கு நலத்தைச் செய்தான்
 பெருவியப்புக் கிடமில்லை என்று கூறி
 இளநரை முடிநீக்கி வீரப் பன்தன்
 காட்டினான் யார்க்கும் உவகை யூட்டி!

All end well

356. The soldiers of Vezham king came there
To give them security. The school master
And all his pupils there arrived.
"Long live!" -this slogan they loudly shouted!
Saw the treasure chest alongwith Velan!
Were glad seeing Annam walk like a swan!
The true but emaciated saint also emerged!
Staggering Attal and Nili--all arrived.
357. "To you, I'm indebted, for all my success!"
Thus he greeted the saint with folded hands.
"You bestowed us with all success in life!
Never will I forget you!" Annam stated.
"Father has rendered help to his son;
No wonder it is!" saying so, Virappan
Revealed his face, removing his false beard!
All assembled there were highly delighted!

இயல் - 92

முடிசூட்டு விழா அறிவிப்பு.

358. தெருவெல்லாம் மறுநாளே முரசு றைந்து
திருநாடு வேலற்குத் தரும் விழாவைப்
பெருநாடெல் லாம் உரைத்தார். வான்ம றைத்துப்
பின்னிவைத்த வன்னப்பந் தல்கள் நாட்டி
இருள்நாடா திருக்கும்வகை விளக்கும் இட்டார்
எழுதிவைத்த ஓவியங்கள் உயிர்பெற் றாற்போல்
வருகாலிற் சிலம்பசைய மாதர் இல்லம்
மணியாக்கித் தணியாது மகிழ்ந்தி ருந்தார்!

359. அரசிருக்கைப் பெருங்கூடம் சிறக்க, ஆங்கே
அணிமடவார் மறவேந்தர் சூழ்ந்தி ருக்க
முரசெழுப்பக், கருவியெலாம் இசையெ முப்ப,
முதுநாட்டுப் பெருமக்கள் புதுமை காண,
வரிசையொடு காத்திருக்க வேழ நாட்டு
மன்னவனும் வந்து நின்றே "அன்னம்" "வேலன்"
திருமணமும் இது என்றான்! கதிர்நாட் டாட்சித்
திருமுடியும் இது என்று புனைந்தான் நன்றே.

CANTO - 93

Coronation is announced

358. **T**he news of Velan being crowned as the king
Was announced by drummers in all the streets
Of Kadir Nadu! Fully decorated pandals
Were woven with coconut fronds and festoons!
Lamps were lit lest their shadow brought darkness!
Like the lovely paintings coming to life
Ladies were gladly moving with tinkling anklets
Adding lustre to the homes they dwell!
359. **T**he Court Hall was fully packed! Charming girls
And gallant kings were all assembled there!
Drums were beaten! Musical instruments played.
People in multitude came to attend
And were waiting when the Vezham king
Came there and solemnised the wedding
Of Velan and Annam! He announced
"Velan is crowned as the king of Kadir Nadu"

இயல் - 93

அன்னம் வேலை மண வாழ்த்து!

360. தமிழுக்கவிஞர் வாழ்த்துரைத்தார். தமிழி சைக்குத்
தனிப்புலவர் வாழ்த்திசைத்தார், நகைமு கத்தின்
அமுதமொழி மங்கைமார் மலர்பொழிந்தே
அரசியார் அரசர்நனி வாழ்க என்றார்!
தமைவாழ்த்தி னோர்க்கெல்லாம் அன்னம் வேலன்
தகுநன்றி கூறினார்! தமிழும் பூவும்
கமழ்கின்ற பெருங்கூடம் விட்ட கன்றார்
கதிர்நாட்டு மக்களெலாம் வாழ்க என்றே!

361. மணித்தவியில் வீற்றிருந்த பசிய கிள்ளை
மலர்சோலை தான் புகுந்தே குடமெடுத்தே
அணித்தான குளிர்புனலே ஏந்தி, முல்லை
அடிவார்ப்பாள் போற்காட்டிக் கீழ்க்கண் ணாலே
தணிக்காத காதலொடும் அன்புள் ளானைத்
தான்பார்த்த படியிருந்தாள்! வேலன் தேடி
பணிச்சியரால் உளவறிந்தே விரைவில் அன்னம்
பறக்குமுனம் பறந்தின்பம் பகிர்ந்தான் வாழி!

CANTO - 94

Blessings for the newly married couple

360. **B**ards of Tamil gave benediction! Poet Laureates
Sang the melic Tamil! Gleeeful dames
Showcred flowers! Blessed with their nectar-like voice,
"Long live the king and the queen!"
Velan and Annam expressed their gratitude
To all who blessed! Then both departed
From the flower-strewn hall where Tamil bloomed,
Greeting all the people of Kadir Nadu!
361. **T**he parrot upon the gem-studded perch
Flew to the flower garden, took a pot
Of water cool to water jasmine plants
While she eyed with quenchless love
Fixed fast on the way, longing for Velan.
Learning her whereabouts through maidens of her bower,
He flew towards her before she took off!
Bliss of life they did share! Long live they!

